सिव दत्यादिना काः की हशेन भवता सुराध्यरे देवानां यज्ञे घ स्वराणं वज्जभचणशीलानां राचसानां जिलरेण लघमे। भन्ने द त्यसात् घमसदःकार दति कारः च्लरप्स्जीनेति जेः च्लरप् स्व स्वतन्पितीत्यनेन तन् दिवः की हश्याः वज्जमायुधमस्थित वज्जायु ध दन्दः स एव भूषणं यस्याः दन्द्रे। यथा दिवः परिपालक स्वया लं भूमेरितिभावः। त्रायुध्यतेऽनेनेति त्रायुधं दज्ङलात् कृणृज्ञाप्री जुङ दति कर्त्तरि विहितप्रत्ययः करणेऽपि बोध्यः। क्रद्धाः कभावे दत्युक्तरन्य चापि प्रधागत दत्युक्तेः॥३८॥

विर्ववन्धे जनधिर्मामन्धे जहेऽमृतं दै त्यक्तं वि जिग्ये। कलान्तदुःस्था वसुधा तथाहे येनैष भाराऽ तिगुक्तं तस्य॥३८॥

विनिर्ध मंत्रेण खुतिमाइ। येन भवता विनिर्ध बद्धः जल धिर्ममन्थे मियतः मन्दरं दीभिर्गृ हीला मन्यविलेखिन इत्यख रूपम् मंयोगानाला बिटा ऽकि ले यनुना धिक लोपा न भवति जा है उमृतम् इतम् खीरूपधारिणा दैत्यवल मिलिग्ये विनित्मने कधा मंतिटोर्जेरिति कुलम् एरनेकाच दित यणादेशः तथा क ल्यानो प्रलये दुःखा दुखाना वसुधा पृथिवी जहे उद्धृता वरा हर्षणा वहेर्यंजादिला सम्प्रभारणम् तस्य भवत एव भारी मुनिजनर चणम् अतिगृहर्न भवति सर्वत्र कर्मणि लिट्॥ ३८॥ विनिर्द्यादि। येन भवता वामनावस्थायां विलिनामा सुरी।

जि॰स०